

## เทศน์เช้า วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้เป็นวันมงคลใช่ไหม? ทุกคนปรารถนา เราไปบิณฑบาตนะ พวกคนไทย คนไทยคือ  
ผิดคำมาก เขาไหว้เจ้ากันใหญ่เลย ถามโยมไหว้เจ้าทำไมล่ะ? โอ้ เจ้าไหว้เจ้าแล้วรวย อยากรวย  
บ้าง เขาไหว้เจ้ากันใหญ่ อยากมีมงคล

ฉะนั้น ความเป็นมงคลในชีวิตนะ เราไหว้เจ้า เห็นไหม ยิ่งวันนี้เขามีไม้มงคล ดอกไม้  
มงคล ทุกอย่างเป็นมงคล มงคลชีวิต แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะ องค์สมเด็จพระ  
สัมมาสัมพุทธเจ้าอยากจะรู้สัตว์ขันธ์สัตว์ เมตตาสัตว์โลกมาก แล้วเวลาองค์สมเด็จพระ  
สัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพานไป

“ภิกษุทั้งหลาย เธอจงพิจารณาสังขารด้วยความไม่ประมาทเถิด โลกนี้จะไม่ว่างจากพระ  
อรหันต์เลย”

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากไว้ว่าอย่าประมาทเถิด ถ้าเราไม่ประมาท เรามี  
สติมีสัมปชัญญะ เราจะมีมงคลชีวิต การทำสิ่งใดมันจะมีผิดพลาดบ้าง ความพลั้งเผลอ เห็นไหม  
ด้วยความผิดพลาดมันมีได้ แต่ถ้าเรามีสติปัญญาของเรา มีสติก็ตรงข้ามกับประมาทไป ถ้าขาดสติ  
มันก็ประมาทเถิดใช่ไหม? องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากไว้ละ เป็นคำสุดท้ายเลย

“ภิกษุทั้งหลาย เธอจงพิจารณาสังขารด้วยความไม่ประมาทเถิด เธออย่าประมาทกับชีวิต  
นะ อย่าประมาทกับวันเวลานะ อย่าประมาทกับสิ่งที่เรามีอยู่นะ”

ถ้าเราประมาท เห็นไหม นี่เราประมาทกันแล้ว เราปล่อยเวลาข้ามวันข้ามคืนไปโดยที่เรา  
ไม่ทำอะไรเป็นประโยชน์กับเราเลย หลวงปู่ฝั้นบอกว่า “หายใจทิ้งเปล่าๆ หายใจเข้าก็ไม่นึกพุท  
หายใจออกก็ไม่นึกโธ แม้แต่หายใจเข้าและหายใจออก เรายังหายใจทิ้งเปล่าๆ” นี้ผู้มีสตินะ หลวง  
ปู่ฝั้นท่านมีสติ ท่านได้ประพฤติปฏิบัติของท่านแล้ว ท่านเสียดายลมหายใจพวกเรา เวลาหายใจ  
เข้าก็ปล่อยให้มันผ่านไปโดยที่เราไม่ได้ประโยชน์จากมัน ได้ประโยชน์จากออกซิเจนเลี้ยงสมอง

นี่ได้ไปฟอกเลือด แต่ไม่ได้ประโยชน์กับสติสัมปชัญญะ ไม่ได้ประโยชน์กับสิ่งที่มีคุณธรรมในหัวใจของเรา

ถ้าหัวใจมันมีคุณธรรมนะ หัวใจมันประเสริฐขึ้นมาเนะ ถ้าหัวใจเป็นมงคลทุกอย่างจะเป็นมงคลไปหมดเลย คุณติเวลาเขาทำธุรกิจกัน เห็นไหม เขาขายจี้ค้ำกาว เขาขายจี้หมู เขาขายจี้วัว เขาขายจี้เม็ดจี้ไก่ เขาฆ่าราย เขาขายจี้เขายังรวยเลย เพราะใจเขาเป็นมงคล ถ้าใจเราไม่เป็นมงคลนะ เราขายแต่ของดีๆ มันจะมีมงคลไหมล่ะ? เพราะจิตใจเราประมาทเดินเลื้อย สิ่งนั้นสิ่งที่เป็นสินค้าของเรา เขาก็มาถือมาโกง เขาก็มาทำให้เราเสียหาย ถ้าใจเราเป็นมงคล ฉะนั้น เราต้องมาพิสูจน์กันที่นี้ ชีวิตเป็นมงคลนะ เป็นมงคลเพราะเรามาเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ การเกิดเป็นมนุษย์นี้เกิดยากอย่างยิ่ง แต่วิทยาศาสตร์เขาพิสูจน์กันนะ ชีวิตนี้มาจากไหน? คนเกิดมาจากไหน? เมื่อก่อนคน ๑๖ ล้าน เดียวนี้เป็นกว่าร้อยล้านในเมืองไทย นี่คนเกิดมาจากไหน?

จิตหนึ่ง จิตหนึ่งเวลาเกิดนะ มันเกิด เห็นไหม ไม่มีจิตหนึ่งไม่มีสิ่งใดมาเกิด จิตหนึ่งมาเกิด แล้วจิตหนึ่ง แม้แต่สิ่งที่มีชีวิต เป็นสัตว์ เป็นอบายภูมิต่างๆ มันมีมหาศาลนะ แล้วสัมภเวสีที่ไม่ได้เกิดอีกเยอะแยะไปหมดเลย นี่เพราะเวรเพราะกรรมของเขา

เราเกิดมาเป็นมนุษย์ พอเกิดเป็นมนุษย์นี้ทุกข์ยากไหม? มันทุกข์ยาก ฉะนั้น ชีวิตนี้เป็นมงคลอย่างยิ่ง เพราะเกิดมาเป็นมนุษย์แล้วได้พบพุทธศาสนา แล้วถ้ามีสติปัญญา เห็นไหม นี่ทางโลกเขาก็เป็นมงคลของเขา ชีวิตของเขาเขาประสบความสำเร็จของเขา ประสบความสำเร็จทางโลก แต่ประสบความสำเร็จทางธรรมหรือเปล่า?

ประสบความสำเร็จทางโลกนะ แล้วถ้ามีคุณธรรมด้วยนะ ใครเขาประสบความสำเร็จทางโลก เขามีข้าวของเงินทองของเขา จิตใจเขามีธรรมนะ เขาเสียสละ เขาช่วยเหลือเจือจานมนุษย์เราให้เขาเขามีความสุขของเขา นี่จิตใจเขาเป็นมงคล จิตใจเขามีประโยชน์ของเขา สมบัติของเขาจะเป็นประโยชน์กับเขา ถ้าสมบัติของเขา เขาหาสมบัติของเขามาแล้ว เห็นไหม นั่งทุกข์นะ ถ้าปีน้ำมันไม่ขึ้นมา ขึ้นมาก็เปอร์เซ็นต์ โอ้โฮ ต้นทุนมันเท่านี้เนะ โอ๊ย ปวดหัวนะ ปวดหัวมาก

นี่ถ้ามีเงินมีทองแล้วไปนั่งทุกข์ร้อนกับมัน มีเงินมีทองขึ้นมา เงินทอง ไร่ เราต้องใช้ต้องจ่ายทั้งนั้นแหละ บัจจัยเครื่องอาศัยนะ บัจจัย ๔ ถ้าพระบอว่านั่นก็ไม่จำเป็น นี่ก็ไม่จำเป็น พระยังบิณฑบาตนะ เวลาบวชขึ้นมา เห็นไหม นี่มีบัจจัย ๔ มีบาตร บิณฑบาตเป็นอาหาร มีผ้า ๓ ผืน มียาน้ำดองมูลรเนา อยู่ที่เรือนว่าง นี่บัจจัย ๔ มันต้องมี

ทีนี้คำว่าปัจจัย ๔ ถ้าจิตใจเป็นมงคลนะ เราพูดบ่อยว่าหลวงตาเป็นคนจนผู้ยิ่งใหญ่ นี่คนจนผู้ยิ่งใหญ่ เห็นไหม เพราะอะไร? เพราะสมบัติส่วนตัวก็มีบริวาร ๘ เท่านั้นแหละ แต่สิ่งที่หามาเป็นสมบัติของโลก ข้าวของเงินทองมันเป็นสมบัติของโลก สมบัติสาธารณะใครมีปัญญาจะแสวงหาเป็นสมบัติของเรา ถ้าแสวงหาเป็นสมบัติของเราแล้วจิตใจที่เป็นธรรมมันยังช่วยเหลือเจือจานมนุษย์ แต่ถ้าจิตใจมันไม่เป็นมงคลมันทุกข์ หามาด้วยความทุกข์ยาก หามาแล้วก็ต้องเป็นจี๋ข้ามัน แต่หามาเป็นเจ้านายเขา หามาเราดูแลรักษาของเรา

ถ้ามีมาโดยธรรมนะ คนเราถ้ามีอำนาจวาสนาได้สร้างบุญกุศลมานั้นมันไหลมาเทมา มันมาเอง ทำสิ่งใดประสบความสำเร็จไปหมดเลย จับนู่นจับทุกอย่างจะสำเร็จไปทั้งนั้นแหละ แล้วถ้าเราจะมีอย่างนี้ ถ้ามันมีมาแล้วเราปฏิเสธมันไหมล่ะ? ถ้ามันมีมาอย่างนั้น อู้ฮู เรามีกิเลสเยอะเนาะ ข้าวของเงินทองมันไหลมาเทมา เราเป็นคนมีกิเลสเยอะเนาะ ไม่เกี่ยว.. ไม่เกี่ยว.. กิเลสมันเป็นความรู้สึก กิเลสมันเป็นนามธรรม ข้าวของเงินทองมันเป็นแร่ธาตุมันไม่เป็นกิเลสหรอก แต่คนมีกิเลสแล้วไปยึดมันถือมันต่างหากล่ะ แต่ถ้าเราใช้มัน บริหารจัดการมัน นั่นอีกเรื่องหนึ่ง

ถ้าจิตใจเป็นมงคล ฉะนั้น จิตใจเป็นมงคลทำอะไร? เห็นไหม มงคลชีวิตของเรา นี่จิตใจเป็นมงคลนะ ถ้าเรามีสติ เรามีคำบริกรรม จิตใจมันนิ่ง จิตใจมันไม่กินสารพิษ จิตใจมันไม่กินความโลภ ความโกรธ ความหลง ให้มันกินสารพิษ เรากินอาหารร้อนนะ เราอยากจะรีบคายออกเลยเพราะมันจะลวกปาก แต่ด้วยมรรยาทนะต้องหุบปากไว้ให้มันลวกปากซะ

นี่ก็เหมือนกัน จิตใจเวลามันเสวยใจ มันเสวยความรู้สึกนึกคิด ถ้ามันไม่เป็นมงคลนะ มันไปคิดแต่ความเร่าร้อน ไปคิดแต่ความทุกข์ในหัวใจของมัน เราก็บังคับด้วยสติปัญญาของเรา เห็นไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกแล้วว่าอย่าประมาท มีสติปัญญาของเรา เราก็บังคับนะ บังคับให้พุทโธ พุทโธ พุทธานุสติ

พุทธานุสติ เวลามันกินของร้อน เวลากินของร้อนในปากนี่คายออก แล้วกินน้ำ กินสิ่งที่เย็น กินเหมือนกัน นี่เสวยเหมือนกัน เสวยของร้อน เสวยความเป็นพิษ เสวยสิ่งที่มันเป็นทุกข์ เป็นยาก นี่กินน้ำ กินความร่มเย็น กินน้ำที่จิตสนิท กินสิ่งที่เป็นธรรม เห็นไหม พุทโธ พุทโธนี่ แต่มันไม่อยากจะกิน มันไม่อร่อย มันไม่อร่อยแต่มันให้ผลเสียหายกับร่างกายนะ สิ่งที่เป็นอาหารที่เป็นประโยชน์มันจะทำให้ร่างกายแข็งแรงนะ

พุทฺโธ พุทฺโธนี่จิตใจจะเข้มแข็ง จิตใจที่เข้มแข็งเพราะมันไม่กินสิ่งที่ เป็นพิษ พอไม่กินสิ่ง ที่เป็นพิษ พุทฺโธ พุทฺโธมันเริ่มสงบระงับ พอสงบ เห็นใหม่ เพราะเรามีสติเรามีปัญญาของเรา เห็นใหม่ จิตใจจะเป็นมงคล มงคลอย่างนี้ มงคลที่มันไม่ไปกินสิ่งใดไม่เสวยสิ่งใดให้เรา ร้อน มัน จะอยู่ในตัวของมัน พุทฺโธ พุทฺโธ นี่มันไม่ยอมทำหรรอก เวลาเด็กมันติดแสง สี เสียง เด็กมันติด เกม เราจะบอกมันไม่ให้เล่น ไปทะเลาะกันจนตาย

นี่ก็เหมือนกัน เวลามันเคยเสวยอารมณ์ของมัน มันเคยเสวยความพอใจของมัน แล้วบอก ให้มันเปลี่ยนมาพุทฺโธ พุทฺโธ ไม่มีทางหรรอก แต่เพราะเราเห็นคุณงามความดี เราเป็นผู้ใหญ่ เรา เห็นเด็กทำความผิดสิ่งใดเราก็รู้ว่าเด็กนี้ทำผิดทำถูกใช่ไหม? องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นศาสดาของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าให้ตั้งสติไว้ กรรมฐาน ๔๐ ห้อง ทำ ให้หัวใจนี้สงบร่มเย็นเข้ามา นี่บังคับมัน พุทฺโธ พุทฺโธ ใจมันไม่ยอมหรรอก ใครมันจะยอม

นี่ทุกคนหวังดี ทุกคนอยากทำดี ทุกคนบอกว่ารักตัวเองทั้งนั้นแหละ แต่บอกให้ทำดีนะ ทำดีทำอย่างไร? อ้าว ทำดีก็ต้องให้ได้เงินเยอะๆ ใช่ไหม? เวลานั้นบังคับนะ ใครบอกเงินกองอยู่ที่นี่ ใครนับได้เท่าไรเป็นของคนนั้น โอ้อโฮ มันนับใหญ่เลยนะ บอกให้มันพุทฺโธมันไม่ยอมพุทฺโธ นะ บอกพุทฺโธนี่มันนับตั้งค์ๆ พุทฺโธนี่นับเงิน นับให้หัวใจ แต่มันไม่ยอมนับนะ เพราะมันยังไม่รู้

แต่ แต่ถ้าผู้ใดนะ เวลาหลวงตาท่านบอกนะ ท่านพิจารณาของท่านขึ้นไป พิจารณาเหมือน คนงก พอพิจารณามันใช้ปัญญา นะ โอ้อโฮ ปัญญาใช้ตลอดเลย เวลาติดสมาธิอยู่ ๕ ปี ไปหาหลวง ปู่มันท่านดึงออกมา พอดึงออกมา โอ้อโฮ สมาธิมันนอนตายอยู่ที่นี่ นี่ต้องใช้ปัญญา ก็ใช้ปัญญา ใคร่ครวญใหญ่เลย พอใคร่ครวญไป มันใคร่ครวญไป ท่านบอกว่าเหมือนคนงก คนงกมันอยาก ได้เงินได้ทอง มันแสวงหาใหญ่เลย จนมันเหนื่อยล้า จนมันไปไม่ไหวนะ ท่านบอกว่าหาทางออก ไม่ได้ นะ ท่านต้องกลับมาพุทฺโธ พุทฺโธ พุทฺโธ บังคับให้จิตมันสงบระงับ ต้องบังคับ บังคับให้จิต มันเข้ามาพัก พอเข้ามาพักเสร็จแล้วพอปล่อยบิ๊บบันออกหางานทันทีเลย เห็นใหม่ นี่ถ้าจิตใจเป็น มงคล มันทำงานเป็นแล้วมันเป็นอย่างนั้น แต่พวกเราทำงานไม่เป็น มันเลยไม่เห็นคุณค่าไง

เราไม่เห็นคุณค่านะ อ้าว เพชร นิล จินดา มันมีคุณค่าสิ จิตใจดีมีคุณค่าที่ไหน? จิตใจของ คนดีมีคุณค่าตรงไหน? นี่จิตใจมันดีศีลคนนี่ยังทุกข์ร้อนอยู่นั่นนะ จิตใจคนนี่ดีดีเลย แต่ไม่มีจะกิน ไม่มีจะกิน ไอ้การกินปัจจัยเครื่องอาศัยเขาเจือจางกันได้นะ ถ้ามีเงินทองมหาศาลแต่มันเผาผลาญ หัวใจใครจะช่วยเหลือเขา ใครจะช่วยเหลือเขา ที่แก้ว แหวน เงิน ทอง เขามหาศาลแล้วหัวใจเขา

เราร้อน เพราะเราเอาแก้ว แหวน เงิน ทอง ไปให้เขา เขาก็มีอยู่แล้ว จะเอาสิ่งใดไปให้เขา เขาก็มีอยู่แล้ว จะเอาอะไรมาที่มีอยู่แล้วทั้งนั้นเลย แต่หัวใจมันทุกข์ หัวใจมันเราร้อน

แต่คนที่มึนใจที่ดี เห็นไหม เขาอยู่โคนไม้ เขาไม่มีทรัพย์สินเงินทองเลย แต่จิตใจเขาเป็นคนดี เราช่วยเหลือกิจการเขา เขาจะพ้นจากวิกฤตินั้นได้ จิตใจเขาดีอยู่แล้ว เขาทำของเขาได้อยู่แล้ว ถ้าใจเป็นมงคลใจ นี้มงคลชีวิต

วันนี้วันเป็นมงคลนะ จะพูดแต่สิ่งที่ดีๆ มันจะแปลไปเรื่อยเลย คิงไว้ มันจะแปลไปไม่พูดสิ่งใดให้ไม่เป็นมงคล เดียวบอก โอ้อโฮ ปีนี้ไม่เป็นมงคลเลย ตรงไหนล่ะ? เพราะหลวงพ่อกุศลไม่ดี ฉะนั้น หลวงพ่อต้องพูดดีๆ พูดสิ่งที่เป็นมงคลชีวิตใจ ถ้ามงคลชีวิต มงคลจากข้างนอก ทุกคนก็ปรารถนามองเห็นได้ เราจะบอกว่าสิ่งที่เราเห็นได้ด้วยตาเนื้อ กับสิ่งที่เราสัมผัสด้วยปัจจัยตั้ง สันติภูมิก่อนะ จิตนี้สัมผัสนะ ใครจะพูดขนาดไหนก็พูดไปเถอะ

นี่เวลาเราร้อนนะเขาปลอบประโลม เห็นคนไข้ไหม? เวลาคนไข้ไข้เราร้อนนะ เขาต้องเอาผ้าชุบน้ำแล้วลูบเพื่อให้ไข้มันเบาลง เขายังช่วยเหลือกันได้ ไข้ของเรานะเวลามันทุกข์ร้อนเขาได้แต่ปลอบประโลมนะ โอ๊ย อนิจจัง มันเป็นอนัตตา มันเป็นอย่างนี้เอง มันพูดอยู่ข้างนอก ข้างในมันทุกข์จะตายบอกว่าเป็นเช่นนี้เอง มันเป็นอย่างนี้เอง

แต่ถ้าเป็นปัจจัยตั้งนะ สันติภูมิก่อน เช่นนี้ก็มันทุกข์อยู่นี่ไง มันเผาอยู่นี่ทำไมมันไม่คลายล่ะ? แล้วก็น้อยใจนะ เราก็อำนาจกุศลมาก เราก็มืดปัญญามาก ทำไมเขาบอกทำบุญต้องได้บุญล่ะ? ทำไมเราทำบุญแล้วมันเราร้อนขนาดนี้? เราทำบุญแล้วไม่ได้ตั้งใจ เห็นไหม แต่ถ้าทำบุญนะ สิ่งที่ทำนี้ได้แล้ว แต่จิตที่มันเราร้อนนี้มันเป็นอวิชชา มันเป็นกิเลสที่มันเผาไหม้กิเลสที่เผาไหม้เพราะอะไร? เพราะเราไม่เข้าใจเรื่องการทำบุญอันนั้น

บุญก็คือบุญ บุญนี้ทำแล้วก็คือแล้ว แต่บอกทำบุญแล้วนะ พอทำบุญแล้วมันต้องได้อย่างที่มันปรารถนา อันนั้นเป็นกิเลสใจ อันนั้นเป็นตัณหาใจ แล้วตัณหาที่มันเผาไหม้ ใจ เผาไหม้เพราะมันไม่ได้ตั้งใจ เพราะบุญมันเป็นอามิส สิ่งที่เป็นอามิสสิ่งที่ได้มาเป็นทิพย์ แต่สิ่งที่มันเป็นปัจจัยตั้ง นี่ศีล สมาธิ ปัญญา ถ้าปัญญามันเกิดเดี๋ยวนี้มันดับเดี๋ยวนี้ไง ถ้ามันดับเดี๋ยวนี้ มันดับความรู้สึกนึกคิดเดี๋ยวนั้น ดับตัณหาเดี๋ยวนั้น บุญมันก็เข้ามาแล้ว เห็นไหม มันยังได้ความเป็นมงคลขึ้นมาในหัวใจอีก มันดับไฟอันนั้น มันเป็นประโยชน์อันนั้น มันเป็นประโยชน์เดี๋ยวนั้น

นี่สิ่งที่เป็นมงคล สิ่ง que เห็นด้วยตาอย่างหนึ่ง สิ่ง que สัมผัสด้วยใจอย่างหนึ่ง แต่ตอนนี้สัมผัสด้วยหูนะ สัมผัสด้วยหูเพราะอาจารย์พูดด้วยเสียง สัมผัสด้วยกาย มันยังไม่ได้สัมผัสด้วยใจ ถ้าสัมผัสด้วยใจ เห็นไหม ตา หู จมูก ลิ้น กาย นี่มันเป็นอายตนะ เป็นเครื่องแสดงออกของใจ กลับหูกลับตากลับจมูกหมดเลย แล้วใจมันอยู่ไหน?

ใจมันไม่ต้องอาศัยตา ไม่ต้องอาศัยหูนะ แต่มันก็คิดได้ มันไม่ต้องอาศัยอะไรเลยมันก็เผาตัวมัน แต่ถ้าตามันกระทบรูปไม่พอใจมันถึงได้โกรธใช่ไหม? หูได้ยินเสียงที่ไม่ดีมันถึงไม่พอใจใช่ไหม? แต่ปิดตา หู จมูก ลิ้น กายหมดคนะ เหลือใจไว้ใจมันยังเผาจนเลย แต่ถ้าเราได้สัมผัส นี่สัมผัสด้วยใจ เห็นไหม ใจเป็นมงคล ถ้าใจเป็นมงคลนะ ไหม้มงคล ทุกอย่างเป็นมงคล เป็นมงคลหมดเลย เป็นมงคลเพราะใจเป็นมงคล รักษาใจของเรา

สิ่งที่เป็นมงคลของเขา ไหม้มงคล ทุกอย่างเป็นมงคล เราต้องทำเพื่อมงคลชีวิตของเรา ปีใหม่จะต้องประสบความสำเร็จ เราก็ทำ มันเป็นประเพณีวัฒนธรรม สังคมเราก็ทำทั้งนั้นแหละ แต่เราทำแล้วสิ่งนั้นมันเป็นเรื่องสังคม เป็นเรื่องวัตถุที่สัมผัสด้วยตา สิ่งที่จะสัมผัสด้วยใจ พุทธศาสนา สิ่งนี้สัมผัสด้วยใจ ถ้าใจมันมีหลักมีเกณฑ์ ใจเป็นมงคลขึ้นมาแล้วเรารักษาใจของเรา ดูแลใจของเรา แล้ววิธีการรักษาก็ว่าตั้งสติแล้วพุทโธ

นี่เวลารักษารักษาอย่างไร? วิธีการใด วิธีการที่เราจะทำ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงสอนไว้ เห็นไหม ให้ทำกรรมฐาน กรรมฐานนี่ฐานที่ตั้ง มีฐานแล้วถึงมีที่ทำงาน นักกีฬาเขาต้องมีสนามของเขา คนทำงานต้องมีออฟฟิศของเขา คนทำงานต้องมีที่ทำงานของเขา มีหน้างานของเขา เขาทำงานของเขา แล้วใจทำงานที่ไหน? ใจทำงานที่หูใจ ฟังเอา เขาบอก เขาเล่า แล้วก็บอกว่าเสร็จแล้ว รู้ๆ รู้อะไร? รู้อะไร?

แต่ถ้ามันทำมา เห็นไหม พุทโธ ตั้งสติแล้วพุทโธ หรือปัญญาอบรมสมาธิ ทำความสงบของใจเข้ามา แล้วถ้าเกิดปัญญานะ ปัญญาในพุทธศาสนาภาวนามยปัญญา ปัญญาเพิกถอนปัญญาจะเพิกถอนความเร่าร้อน พิชัยใช้ พิชัยใช้เผาจนเอาอะไรถอดถอนมัน นี่ใจพิชัยใช้ สิ่ง que มันถอดถอน ภาวนามยปัญญามันจะถอดถอนพิชัยใช้นั้น ถอดถอนใช่ไหม? ถอดสรออกจากรอกแล้วออกจากหัวใจดวงนั้น แล้วหัวใจดวงนั้นจะเป็นมงคล จะมีความสุข จะเป็นมงคลอย่างยิ่งกับชีวิตนี้

ฉะนั้น วันนี้วันมงคลเราก็ตั้งต้น ตั้งสัจจะของเรา เราจะทำของเรา อย่าหายใจทิ้งเปล่าๆ นะ เตียวขับรถไปหลวงตาท่านพูดอย่างนี้นะ

“เวลามานี่รถว่างๆ เวลากลับให้พุทโธเต็มรถไปเลย”

นี่หายใจมีพุทโธ พุทโธไปกับใจนั้นนะ พุทโธไปกับใจ จิตมันอยู่กับเรา ความรู้สึกอยู่กับเรา อย่าปล่อยให้มันเร่ร่อน อย่าปล่อยให้มันเป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของ สติปัญญาเป็นเจ้าของมัน จิตใจของเราไม่คู่ไม่แล ปล่อยมันให้เป็นสัตว์เร่ร่อน ปล่อยมันให้เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของ ตั้งสติแล้วดูแลมันแล้วจะเป็นมงคลชีวิต เอวัง